

dringsudgifterne ifølge lovforslagets §§ 17-18 afholdes med 50 pct. af staten og 50 pct. af kommunerne, medens befordringsudgifterne ifølge forslaget § 19 afholdes med 35 pct. af staten og 65 pct. af amtskommunerne. Efter de gældende regler i sygeforsikringslovens §§ 21-24 afholdes de tilsvarende befordringsudgifter samt befordringsudgifter i forbindelse med sygehusbehandling med 50 pct. af staten og 50 pct. af kommunerne. Under den gældende ordning er statens andel af befordringsudgifterne for finansåret 1971-72 anslået til 21 mill. kr.

Spørgsmål 32:

Ad § 20 spørges, hvorvidt ministeren ser sig i stand til at skønne over omfanget af de refusioner, der skal ydes i anledning af gæstearbejderen og deres familiers modtagelse af ydelser i deres hjemlande. Kan et sådant skøn baseres på allerede gjorte erfaringer? I bekræftende fald udbedes oplysning om det foreliggende talmateriale.

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at socialministeren ifølge lovforslagets § 20, stk. 2, ikke blot bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om refusion fra Danmark af udgifter afholdt af den offentlige sygesikring i en anden stat, men også til at fastsætte bestemmelser om refusion fra den offentlige sygesikring i en anden stat til dansk sygesikring for udgifter afholdt her i landet.

På det foreliggende grundlag er det ikke muligt at give nærmere oplysninger om omfanget af de beløb, der i medfør af foranstående bemyndigelsesregler kan blive tale om, at Danmark skal yde til udenlandsk sygesikring, eller som udenlandsk sygeforsikring skal yde til Danmark.

Denne usikkerhed beror for det første på, at bestemmelsen kun forudsættende bragt i anvendelse i tilfælde af dansk tilslutning til De europæiske Fællesskaber. Spørgsmålet om, i hvilket omfang den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse skal bringes i anvendelse, må bero på de nærmere regler, der på tidspunktet for en eventuel dansk tilslutning måtte være gældende vedrørende indbyrdes refusion af sygesikringsudgifter mellem fællesskabernes medlemslande, og på de eventuelle særlige vilkår, der måtte blive fastsat for Danmarks tilslutning. Det be-

mærkes i denne forbindelse, at de for tiden inden for fællesskaberne gældende forordninger om social tryghed for vandrende lønmodtagere og grænsearbejdere åbner mulighed for, at to eller flere medlemslande ved gensidig overenskomst i et vist omfang kan give afkald på gensidig ydelse af refusion.

Usikkerheden ved en bedømmelse af omfanget af de omhandlede refusioner skyldes også, at det nærmere omfang af eventuelle refusioner mellem dansk og udenlandsk sygesikring vil bero på omfanget af beskæftigede personers vandringer mellem medlemslandene og på, i hvilket omfang de pågældende personers familiemedlemmer ledsager forsørgeren under sådanne vandringer. Det kan dog anføres, at med det omfang, vandring af arbejdskraft for tiden har mellem Danmark og de nuværende medlemslande af fællesskaberne, vil sådanne refusionsmellemværender mellem Danmark og de pågældende lande blive af meget begrænset omfang.

Spørgsmål 33:

Hvorledes vil finansieringen af sygesikringen påvirke skatterne, og med hvilken procent vil stigningen ramme indtægter af forskellig størrelse? Det bedes herunder oplyst, hvorledes amtsskatterne og kommuneskatten i København og Frederiksberg vil blive påvirket.

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er det anslået, at forslaget gennemførelse for staten vil medføre på den ene side en netto-merudgift på 116 mill. kr., på den anden side et merprovenu af skatter og folkepensionsbidrag på 210 mill. kr. For kommunerne vil den væsentligste virkning af forslaget gennemførelse være et merprovenu på ca. 140 mill. kr. ved uændret beskatning. For amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner anslås forslaget at ville betyde en netto-merudgift på ca. 665-670 mill. kr.

På dette grundlag — der bl. a. bygger på foreliggende oplysninger om sygekassernes udgifter i 1969 — er det anslået, at nettoforøgelsen af amtskommunernes (og Københavns og Frederiksberg kommuners) udgifter vil medføre en forøgelse af beskatningen